

*Helsingin kaupunginvaltuuston
kokous tiistaina toukokuun 21 päi-
vänä 1917 k:lo 7 i. p.*

ESITYSLISTA.

N:o 1.

Rkmrin esitys Suomen Pankin maksamain varain korvaamisesta.

Turun Osakepankista saapuneen ilmoituksen mukaan oli Suomen Pankki viime helmikuun 6 päivänä veloittanut ensinmainitun pankin pano- ja ottotiliä 150,000 markalla pankin asettaman shekin nojalla, jonka helmikuun 1 päivänä oli kirjoittanut Helsingin Rkmri, Hj. Sirén ja S. Ehrstedt, maksettavaksi Th. Ahlstedtille, ja oli pankki tiedustellut, onko Suomen Pankin vaatimus hyväksyttävä ja saako rahamäärän merkitä maksettavaksi Rkmrin konttokuranttitililtä.

Rkmrin puolesta on kaupunginkassanhoitaja S. Ehrstedt selitykseksi maininnut, että vallankumouksen puhjetessa oli Rkmrin silloisen v. t. puheenjohtajan, esittelijäsihteeri Liston, ja työläisvaltuutettujen kesken tehty sopimus kaupungin työläisten ja palveluskunnan suorittamatta olevain palkkain sekä eläkkeitten maksamiseksi, ja oli tässä sopimuksessa edellytetty, että Suomen Pankki lunastaisi tätä varten tarpeelliset shekit, jotka Rkmri osottaa maksettaviksi yksityispankeissa olevilta tileiltään. Mainittuihin maksusuorituksiin oli tarkan laskelman mukaan tarvittu hiukan yli 1,200,000 markan. Rkmrin kassassa oli v. t. kassanhoitajan Ahlstedtin ilmoituksen mukaan ollut osin käteistä ja osin shekkejä noin 640,000 markkaa, joten lisäksi oli tarvittu noin 570,000 markkaa. Helmikuun 1 päivänä oli konttori ilmoittanut herra Ehrstedtille, että Suomen Pankki vaati kaupunginkamreerin todistuksen, että shekkejä vastaava rahamäärä oli olemassa kaupungin hyväksi yksityispankeissa. Tämän johdosta ja neuvoteltuaan esittelijäsihteeri Liston kanssa oli herra Ehrstedt heti käynyt konttorissa ja antanut semmoisen todistuksen, sitä ennen kirjoitettuaan ja varmennettuaan seuraavat shekit:

N:o 9,017 Smk 150,000: — Turun Osakepankki, konttokuranttitili,
 ” 5,236 ” 150,000: — Suomen Kauppapankki, konttokuranttitili,
 ” 27,530 ” 270,000: — Pohjoismaiden Osakepankki, konttokuranttitili,

sekä antanut nämä shekit herra Ahlstedtille. Syystä ettei rahoja silloin saatu Suomen Pankista, ei Rkmrin v. t. puheenjohtaja kuitenkaan ollut shekkejä allekirjoittanut, vaan olivat ne jääneet sinänsä kassaan. Helmikuun 3 päivänä oli tehty uusi sopimus työläisvaltuutettujen kanssa, jolloin herra Ahlstedt oli antanut shekit herra Listolle allekirjoitettaviksi, mutta oli viimeksi mainittu silloin kieltäytynyt niitä allekirjoittamasta, koska hän ei enää toiminut Rkmrin puheenjohtajana. Shekit jäivät sentähden epätäydellisinä edelleen kassaan. Kun herra Ehrstedt, niinkuin hän aikaisemmin on eri kirjelmässä V. V:lle ilmoittanut, Rkmrin v. t. puheenjohtajan ilmoitettua Krin lakanneen toimimasta ei enää ollut puuttunut virkatehtäviinsä, ei hänellä ollut shekkien myöhemmistä vaiheista muuta tietoa kuin että herra Ahlstedt oli ilmoittanut ne lunastetuiksi työläisvaltuutettujen toimesta. Kun shekit oli kirjoitettu Rkmrin tai ainakin sen puheenjohtajan vielä laillisesti toimiessa ja rahat oli käytetty täysin laillisiin tarkoituksiin, ei herra Ehrstedtin mielestä voi olla epäilystä niiden hyväksymisestä, mutta olisi mainitut shekit hankittava takaisin ja asianmukaisesti allekirjoitettava.

Rkmrikin on sitä mieltä, että kaupungin on takaisin maksettava varat sikäli kuin ne on käytetty kaupungin laillisten menojen suoritukseen. Krinkaan mielestä ei kaupunki kuitenkaan voi mainittuja shekkejä hyväksyä, vaan olisi kaupungin ja Suomen Pankin välit järjestettävä toisin tavoin, kohta kun on saatu selvitys varain käyttämisestä, ja oli Rkmri viivytyksen välttämiseksi saattanut tämän käsityksensä edellä mainittujen pankkien tietoon sekä pyytää Vston hyväksymistä toimenpiteelleen.

V. V.:

Valiokunta ehdottaa, että Kvsto esillä olevasta asiasta hankkisi lausunnon siltä toimikunnalta, joka on asetettu tutkimaan kunnan viranpitäjien suhtautumista kapinaliikkeeseen ja sen elimiin.

Kvsto:

Hyväksyttiin.

N:o 2.

Rkmrin esitys kunnan palveluksessa olevain työntekijäin vakuuttamisesta tapaturman varalta.

Rkmri huomauttaa kirjelmässä 24/1 1918, että 18/s 1917 annetun asetuksen mukaan kunnatkin ovat velvolliset vakuutuksella turvaamaan sen vahingonkorvauksen, mikä mainitun asetuksen mukaan tulee niiden palveluksessa oleville työntekijöille työssä kohdanneen tapaturman aikaansaamasta vammasta. Tämän johdosta ja kun mainittu astus astui voimaan 1/1 1918, oli Rkmri 1917 vuoden lopulla ryhtynyt toimiin kaupungin työntekijäin vakuuttamiseksi sekä hankkinut sitä varten tarjouksia kaikilta kaupungissa toimivilta tapaturmavakuutusyhtiöiltä.

Ratkaistaessa kysymystä niin monenlaatuisten työväestön tapaturmavakuutuksesta kuin Helsingin kunnalliset työntekijät ovat, täytyy huomiota kiinnittää sekä asianomaisten

vakuutusyhtiöitten vakavaraisuuteen että vakuutusmaksujen suuruuteen. Kaikkia kotimaisia tapaturmavakuutusyhtiöitä täytynee pitää täysin vakavaraisina, ja mitä keskinäisiin tapaturmavakuutuslaitoksiin tulee, on niillä oikeus verottaa osakkailtaan rajattomat määrät, joten ne vakuutuskannan ollessa riittävän suuri voivat käytännöllisesti katsoen vastata kuinka suurista vakuutuksista tahansa. Jos sitä vastoin pannaan huomiota kustannuksiin, ovat osakeyhtiöiden vakuutusmaksut korkeammat kuin keskinäisten yhtiöiden, jotka myöntävät vakuutuksia omaan kustannustensa hinnasta. Tältä kannalta katsoen olisi taloudellisesti edullisinta vakuuttaa kaupungin työntekijät riittävän suuressa keskinäisessä yhtiössä. Kun maassamme toimii suuri keskinäinen vakuutuslaitos, nimittäin Suomen Teollisuudenharjoittajain keskinäinen tapaturmavakuutusyhdistys, joka näyttää täyttävän kaikki ehdot vakavaraisuuteen nähden, on Rkmri katsonut sopivimmaksi vakuuttaa kaupungin työläiset mainitussa laitoksessa.

Mainitun tapaturmavakuutusyhdistyksen antamain tietojen mukaan olisivat ennakkomaksut lasketuista työpalkoista seuraavat:

kaasutehtalaisten	17 ‰
vesijohtotyöntekijäin	34 „
sähkötyöntekijäin	22—30 „

Yleiset työt:

kivityöläiset ja sukeltajat	55 ‰
sekatyöläiset	55 „
huonerakennustyöntekijät	27 „
työpajatyöntekijät	34 „
puhtaanapito- ja puutarhatyöläiset	14 „

joten ennakkovakuutusmaksut eri ryhmissä edellytetyn likimääräisen työntekijäluvun perusteella nousisivat seuraaviin määriin:

kaasulaitos	7,610:—
vesijohtolaitos	11,710:—
sähkölaitos	15,310:—

Yleiset työt:

kivityöläiset ja sukeltajat	17,600:—
sekatyöläiset	214,500:—
huonerakennustyöntekijät	26,680:—
työpajatyöläiset	6,190:—
puhtaanapito- ja puutarhatyöläiset	20,020:—

Yhteensä 319,620:—

Lopullisen vakuutusmaksun määrä käy selville vuoden umpeenmentyä, sittenkun yhdistys on saanut lopulliset tiedot vuoden kuluessa käytetyistä työpäivistä ja maksetuista työpalkoista.

Kun puheena oleva vakuutus oli saatava aikaan asetuksen mukaan 1918 vuoden alusta ja vakuutus astui voimaan vasta sittenkun ennakkovakuutusmaksu oli suoritettu, oli Krin täytynyt Kvstoa kuulematta täyttää tämä kaupungilla oleva velvollisuus, varsinkin kun Kvsto nykyisten tavattomain olojen johdosta ei ollut kokoontunut säännöllisesti. Rkonttori oli sentähden saanut toimekseen, sittenkun vakuutus sopimukset oli

asianmukaisesti allekirjoitettu, kaupunginkassasta edeltäpäin maksaa kaupungin yleisissä töissä olevain työntekijäin osalta menevät vakuutusmaksut 284,990, minkä ohessa teknillisten laitosten ja yleisten töiden Hallitusten alaisten työläisten ennakkovakuutusmaksuja oli suoritettu 34,630 markkaa. Rkmrin mielestä olisi puheena olevat ennakkomaksut lopullisesti järjestettävä siten, että yleisistä töistä johtuvat vakuutusmenot maksettaisiin 1918 vuoden menosäännön 15 P. L. II. 17 kohdalla työntekijäin vahingonkorvauksia varten olevasta määrärahasta. Tosin tätä määrärahaa, 15,000 markkaa, laskettaessa ei ollut ensinkään voitu ottaa lukuun nyttemmin voimassa olevaa vakuutusvelvollisuutta, minkätähden rahamäärä oli tarkoitukseensa riittämätön, mutta kun määräraha tätä tarkoitusta varten kuitenkin on olemassa, on tällainen menettely Krista näyttänyt periaatteellisesti oikealta, minkätähden Kvston olisi sallittava määrärahan ylittäminen. Teknillisten laitosten taas tulisi itsennäisesti toimivina liikkeinä suorittaa puheena oleva meno sitä varten avaamaltaan eri tileiltä.

Vakuutusneuvoston kanssa neuvoteltuaan oli Rkmri saanut tietää, ettei kaupungin lainmukainen vakuutusvelvollisuus käsittänyt muita ruumiillisen työn tekijäin ryhmiä kuin edellä mainitut sekä sitä paitsi kaupungin työkunnan palveluksessa olevat lastaus- ja purkaustyöntekijät. Viimeksi mainittujenkin vakuutusta varten oli alustava sopimus jo tehty, mutta Kri aikoo asiasta tehdä eri esityksen Kvstolle.

Rkmri ehdottaa, että Kvsto päättäisi:

hyväksyä Rkmrin toimenpiteen vakuuttaa kaupungin yleisissä töissä ja teknillisissä laitoksissa palvelevat työntekijät työntekijäin tapaturmavakuutuksesta 18/s 1917 annetun asetuksen johdosta vuodeksi 1918 tapaturman varalta Suomen teollisuudenharjoittajain keskinäisessä tapaturmavakuutusyhdistyksessä, ensinmainittuun ryhmään kuuluvat työntekijät 284,990 markan ja teknillisten laitosten työntekijät 34,630 markan ennakkovakuutusmaksun suorittamalla;

edellä mainittujen, kaupunginkassasta edeltäpäin suoritettujen rahamääriin korvaamiseksi, mikäli kaupungin yleisten töiden työntekijäin vakuutusta koskee, oikeuttaa Krin 269,990 markalla ylittämään kuluvan vuoden menosäännössä 15 P. L. II. 17 kohdalla olevan tapaturmankorvausmäärärahan; sekä

teknillisten laitosten työntekijäin ennakkovakuutusmaksun suoritettavaksi asianomaisten laitosten varoista ja maksettavaksi tarkoitusta varten avatuilta eri tileiltä.

V. V.:

Puolletaan.

Kvsto:

Hyväksyttiin.

N:o 3.

Rkmrin esitys etuantien myöntämisestä erinäisille yhdistyksille lasten kesätyöskentelyn järjestämiseksi.

Kirjelmässä 25/4 1918 ilmoittaa Rkmri Kasvatuslautakunnan anoneen, että heti suoritettaisiin alempana mainitut etuannit, nimittäin:

Töölön koulupuutarhan toimikunnalle	Smk 500: —
Suomen yleisen opettaja- ja opettajataryhdistyksen Helsinginpiirille Teh- taankadun puutarhaa varten	” 500: —
Samalle yhdistykselle Toukolan puutarhaa varten	” 500: —
Helsingin Opettajaliiton puutarhakomitealle Tehtaanpuiston puutarhaa varten	” 500: —
Samalle komitealle Hermannin II puutarhaa varten	” 500: —

Tässä yhteydessä Kasvatuslautakunta huomauttaa, että Rkmri oli ^{28/12} 1917 maksutta luovuttanut edellä mainitut puutarha-alueet asianomaisille yhdistyksille kesätyöskentelyn järjestämiseksi työläisten lapsille sekä että lautakunta oli Kvstolle lähettänyt yhdistysten anomukset apurahan saamisesta mainitusta toiminnasta koituviin kustannuksiin, joihin Kvsto on useana vuonna myöntänyt varat. Kun kuitenkin oli välttämätöntä heti ryhtyä erinäisiin maanmuokkaustöihin, oli lautakunnan täytynyt Vston päätöstä odottamatta Rkmriltä anoa etuantien maksamista pyydetyistä määrärahoista.

Rkmri oli katsonut kannatusta ansaitsevan tarkoituksen ja asian kiireellisen laadun vuoksi olevansa oikeutettu myöntymään Kasvatuslautakunnan anomukseen ja sentähden osottanut maksettavaksi kaikkiaan 2,500 markkaa etuantina kaupunginkassasta. Kri pyytää Kvston hyväksymistä tälle toimenpiteelleen.

V. V.:

Määrärahat myönnettäneen maksettaviksi etuanteina kaupunginkassasta.

Kvsto:

Hyväksyttiin.

N:o 4.

Rkmrin esitys määrärahan myöntämisestä Maistraatin oikeusraatimiehen sivusaatavatulouissa vuonna 1917 syntyneen vajauksen täyttämiseksi.

Kvston ^{30/5} 1911 tekemän päätöksen mukaan on Maistraatin oikeusraatimiehelle taattu vuotuisia sivusaatavatuloja 5,000 markkaa. Kun näitä tuloja vuonna 1917 oli ollut ainoastaan 3,450 markkaa, oli oikeusraatimies E. Gottleben anonut, että hänelle maksettaisiin mainittujen summain välinen ero 1,550 markkaa. Kun 1917 vuoden menosään-
nössä ei ole varoja tätä tarkoitusta varten osotettu ja sentähden eri määräraha on tarpeen, esittää Rkmri, että Kvsto käyttövaroistaan osottaisi 1,550 markkaa maksettavaksi oikeus-
raatimies E. Gottlebenille.

V. V.:

Puolletaan.

Kvsto:

Hyväksyttiin.

N:o 5.

Rkmrin esitys lisäyksen myöntämisestä varasairaalan vartioimis- ja hoitomäärärahaan.

Terveystaloutautakunnan ilmoitettua, että menosäännön 7 P. L. X. 1 kohdalla olevassa määrärahassa oli vuonna 1917 vallinneiden korkeiden halonhintain johdosta syntynyt vajausta Smk 435: 05, oli Rkmri oikeuttanut lautakunnan ylittämään määrärahan tuolla summalla ja pyytää toimenpiteelleen Kvston hyväksymistä.

V. V.:

Toimenpide hyväksyttäneen.

Kvsto:

Hyväksyttiin.

N:o 6.

Rkmrin esitys lisäyksen myöntämisestä kunnallisen asetuskokoelman julkaisumäärärahaan vuodelta 1917.

Kun 1917 vuoden menosäännön 15 P. L. II. 11 kohdalla oleva 2,000 markan määräraha oli osottautunut tarkoitukseensa riittämättömäksi, oli Rkmri oikeuttanut Rkonttorin ylittämään sen Smk:lle 1,088: 50 ja pyytää tämän toimenpiteensä hyväksymistä.

V. V.:

Toimenpide hyväksyttäneen.

Kvsto:

Hyväksyttiin.

N:o 7.

Rkmrin esitys lisämäärärahan myöntämisestä kunnan työnvälitystoimistolle.

Kirjelmässä ²⁵/₄ 18 ilmoittaa Rkmri kunnan työnvälitystoimiston anoneen 5,000 markan lisäystä ylimääräisten apulaistensa palkkausmäärärahaan, syystä että tästä 4,000 markan määrärahasta jo tammikuussa oli käytetty 3,000 markkaa, kun toimiston täytyi Rkmrin luvalla järjestää haarakonttori työetsijäin luvun tavattoman lisääntymisen johdosta. Toimisto edellyttää työttömyyttä edelleen jatkuvan ja on laskenut siitä johtuvain lisämenojensa nousevan 5,000 markkaan.

Rkmri pitää anomusta perusteltuna ja puoltaa anotun lisäyksen myöntämistä Kvston käyttövaroista.

V. V.:

Puolletaan.

Kvsto:

Hyväksyttiin.

N:o 8.**Rkmrin esitys Meilansin Toivolan tiluksen N:o 2 vuokraoikeuden pitentämisestä.**

Leskirouva Anna Schalinin anottua Meilansin Toivolan tilan N:o 2 ^{31/10} 1919 päättyvää vuokraoikeutta pitennettäväksi 20 vuodella on kaupungin yleisten töiden Hallitus maininnut, että osa tuota tilusta on vastaisen Meilansin huvilakaupungin alueella, niinkuin kirjelmän oheinen asemapiirros osottaa, minkätähden siitä olisi uudestaan vuokralle luovutettava ainoastaan alue a—b—c—d—e—f—a, missä hakijan rakennuksetkin sijaitsevat. Vuokra-kausi olisi pitennettävä ainoastaan 10 vuodeksi ja vuosivuokra, siihen nähden että tällä 16,000 m²:n laajuisella alueella on paitsi lukuisia ulkokuoneuksia ja vajoja kolme asuin-rakennusta, yhteensä 29 huonetta, korotettava 500 markasta 2,400 markkaan sekä vuokraaja velvoitettava, siinä tapauksessa että kaupunki vuokrauden kuluessa jotakin tiluksen osaa tarvitsee, luovuttamaan sen suhteellista vuokran huojoennusta vastaan, jota vastoin kaupunki arvion mukaan korvaisi rakennusten muuttokulut.

Rkmri katsoo Hallituksen ehdotuksessaan täysin ottaneen huomioon sekä kaupungin edut että tehneen oikeutta ja kohtuutta vuokraajalle, minkätähden Kri puoltaa ehdotusta.

V. V.:

Rkmrin esitys hyväksyttäneen.

Kvsto:

Hyväksyttiin.

N:o 9.**Kasvatuslautakunnan esitys toimihenkilöjensä päivärahan luovuttamisesta.**

Kasvatuslautakunnan kirjelmässä ^{14/1} 1918 anottua toimihenkilöilleen oikeutta saada virkamatkoistaan lukea tähänastista korkeampi päiväraha on Rkmri lausunut, että Kvsto oli ^{17/1} 1911 määrännyt, että Kasvatuslautakunnan jäsenet ja sihteerit saavat virkamatkoillaan 10 mk päivärahaa sekä korvauksen II luokan rautatie- ja I luokan höyrylaivalipusta ynnä todellisen kyytirahan. Lautakunnan alaisille johtajille ja opettajille oli Kvsto ^{25/2} 1913 vahvistanut 8 markan päivärahan sekä muut korvaukset samoiksi kuin jäsenillekin. Samana päivänä määrättiin lautakunnan muille toimihenkilöille 4 markan päiväraha sekä korvaus III luokan rautatielipusta ja todellisista kyytikuluista. ^{20/12} 1917 annetun uuden matkustussäännön ja senaatin päätöksen mukaan on päiväraha vuonna 1918 III luokassa 20, IV luokassa 16 ja V luokassa 12 mk, joten Kasvatuslautakunnan jäsenet saisivat kaksin- ja sen toimihenkilöt kolminkertaisen päivärahan nykyiseen verraten. Matkakulujen korvaus taas on korotettu tasaluvuin kolminkertaiseksi.

Kuluvan vuoden menosäännössä on Kasvatuslautakunnan matkakuluja varten ainoastaan 1,500 mk, syystä että kasvatuslaitosten oppilaille oli saatu vapaat rautatieliput.

Rkmri pitää Kasvatuslautakunnan ehdotusta päivärahan korottamisesta täysin perusteltuna sekä puoltaa tarkoitukseen myönnettäväksi 3,500 markan lisämäärärahaa, joten määrärahaa nousisi kaikkiaan 5,000 mkaan.

Edellä lausutun johdosta Rkmri Kasvatuslautakunnan esityksen mukaisesti ehdottaa Kvston päätettäväksi, että Kasvatuslautakunnan puheenjohtaja ja jäsenet sekä ammatti-

holhooja, sihteeri, tarkastaja, kamreeri ja lääkäri saavat vuonna 1918 päivärahaa ^{20/12} 1917 annetun matkustussäännön III luokan mukaan, kasvatustaitosten johtajat ja johtajattaret, kansakoulunopettajat ja -opettajattaret saman säännön IV luokan mukaan sekä kasvatustaitosten muut toimihenkilöt ja lautakunnan vahtimestari matkustussäännön V luokan mukaan; samoin kuin

että vuonna 1918 lisääntyneiden matkakulujen johdosta Vston käyttövaroista osotetaan 3,500 markan lisäys kuluvaan vuoden budjetissa 9 P. L. VIII. 13 kohdalla olevaan määrärahaan.

V. V.:

Puolletaan.

Kvsto:

Hyväksyttiin.

N:o 10.

Terveystoitolahtakunnan esitys määrärahan osottamisesta vallankumousaikana murhattujen henkilöiden ruumiiden kuljetusta ja säilytystä varten.

Terveystoitolahtakunnan kirjelmässä ^{25/4} 1918 anottua 3,000 markan määrärahaa vallankumousaikana murhattujen tai kaatuneiden henkilöiden ruumiiden kuljetuksesta ja säilytyksestä olleisiin menoihin on Rkmri puoltanut summaa maksettavaksi Kvston käyttövaroista.

V. V.:

Rkmrin ehdotusta puolletaan.

Kvsto:

Hyväksyttiin.

N:o 11.

Vaivaishoitolahtituksen esitys lisäyksen myöntämisestä elätteleento- ja houruinhoitokustannusten määrärahoihin.

Vaivaishoitolahtituksen anottua 24,000 ja 4,000 markan lisäystä 1917 vuoden menosäännössä elätteleentoa ja houruinhoitokustannuksia varten oleviin määrärahoihin, jotka on kalliin ajan johdosta ylitetty mainituilla määrillä, on Rkmari kirjelmässä ^{25/4} 1918 ehdottanut, että Vaivaishoitolahtitus oikeutettaisiin ylittämään määrarahat mainituilla summilla.

V. V.:

Puolletaan.

Kvsto:

Hyväksyttiin.

N:o 12.

Poliisimestarin esitys korvauksen antamisesta poliisimiehistölle vallankumouksellisten anastamasta omaisuudesta.

Poliisimestari I. Helenius ilmoittaa, että n. s. punakaarti marraskuun suurlakon aikana toimittaessaan kotietsintöjä sen poliisimiehistön käyttämissä huoneistoissa, jota ensin everstilutnantti B. Jalander ja sittemmin poliisimestari Helenius oli Kvston toimenannon mukaisesti kasvattanut, oli anastanut kaupungin omaisuutta Smkan 61,997: 35 ja miehistön omaisuutta Smkan 27,015: 70 arvosta. Anastuksista oli ilmoitettu etsivälle milisille, mutta oli sangen vähän toiveita omaisuuden takaisin saamisesta, minkätähden miehistön vahingot olisi korvattava kaupungin varoista.

Kirjelmässä ^{25/4} 1918 Rkmari esittää, että Kvston käyttövaroista annettaisiin Smk 27,015: 70 tilityksen ehdolla poliisimestarin käytettäväksi poliisimiehistön kärsimäin vahinkojen korvauksiin. Kaupungin omaisuuden takaisin saamiseksi on Kmrin mielestä turhaa ryhtyä erikoisiin toimenpiteisiin.

V. V.:

Kun suurinta osaa poliisimiehistöltä varastettua omaisuutta säilytettiin poliisin virka-huoneistoissa, on V. V. katsonut olevan puoltaminen Rkmrin ehdotusta.

Kvsto:

Hyväksyttiin.

N:o 13.

Juovutusjuoma-asiain valmisteluvaliokunnan esitys jäsenten valitsemisesta Anniskeluosakeyhtiön johtokuntaan sekä valvojan valitsemisesta kesäkuun 1 päivän 1918 ja kesäkuun 1 päivän 1919 väliseksi ajaksi.

Anniskeluosakeyhtiön voimassa olevan yhtiöjärjestyksen mukaan on yhtiön toiminnan esineenä semmoinen liike, joka lähemmin mainitaan ja määrätään paloviinan ja muiden väkiviinajuomain myynnistä y. m. % 1892 annetun asetuksen 9 ja 10 §:ssä. Yhtiöjärjestyksen 7 §:n mukaan kuuluu johtokuntaan 6 jäsentä, joista 2 valitsee Kvsto ja 4 yhtiön osakkaat. Mainitun asetuksen 9 §:n ja yhtiöjärjestyksen 20 §:n mukaan on kaupunginviranomaisilla oikeus asettamansa valvojan kautta pitää silmällä yhtiön hallintoa sekä katsoa, että sen toiminta vastaa tarkoitustaan.

Kokouksessaan ^{24/2} 1914 päätti Kvsto, että kaupungin edustajain yhtiön johtokunnassa tulee olla kaupunginvaltuusmiehiä, jotka valitaan vuodeksi kerrallaan. Johtokunnan jäseniksi ^{1/6} 1917 ja ^{1/6} 1918 väliseksi ajaksi valittiin ^{22/5} 1917 herrat Salingre ja Huber.

Yhtiön valvojaksi ^{1/6} 1918 asti valittiin ^{16/5} 1916 oikeusraatimies G. Björkman. Johtosääntönsä 2 §:n mukaan on valvojan velvollisuus tehdä Vstolle ilmoitus, jos sattuu semmoisia seikkoja, jotka on viivyttämättä saatettava Kvston tiedoksi. Saman johtosääntönsä 3 §:ssä taas säädetään, että valvoja valitaan samaksi ajaksi, miksi yhtiölle on myönnetty yksinoikeus.

Vaikka Kvsto on ^{24/1} 1918 alkoholipitoisten aineiden valmistuksesta y. m. ^{29/5} 1917

annetun asetuksen määräysten johdosta päättänyt jättää kaikki mainittujen juomain kaupan järjestämistä koskevat toimenpiteet raukeamaan mikäli 1/6 1918 jälkeistä aikaa koskee eikä yhtiö sentähden mainitusta ajankohdasta lähtien voi jatkaa toimintaansa aikaisemman monopolijärjestelmän pohjalla, on valiokunta kuitenkin, koska kysymys yhtiön purkamisesta voi tulla päiväjärjestykseen lähiaikoina sekä kaupungilla on siinä tärkeitä etuja valvottavana, sitä mieltä, että Kvston täytyy käyttää yhtiöjärjestyksen mukaista oikeuttaan valita vielä vuodeksi kaksi jäsentä yhtiön johtokuntaan sekä niinikään valvoja vuodeksi eteenpäin, jotta kaupungin paras ja etu tulee huomioon otetuksi ja Kvsto saa tiedon niistä toimenpiteistä, joihin yhtiö ehkä ryhtyy ja jotka voivat koskea kaupungin etuja.

Tämän mukaisesti valiokunta ehdottaa, että Kvsto valitsisi herrat Salingren ja Huberin uudelleen Anniskeluosakeyhtiön johtokunnan jäseniksi 1/6 1918—7/6 1919 väliseksi ajaksi sekä määräisi oikeusraatimies Björkmanin edelleen toimimaan yhtiön liikkeen valvojana 1/6 1919 asti.

Kvsto:

Hyväksyttiin.

N:o 14.

a) Ruotsinkielisten kansakoulujen johtokunnan ilmoitus erovuoroisista jäsenistään.

Johtokunta ilmoittaa, että sen jäsenistä lehtori E. Meinander ja arkkitehti W. Aspelin ovat erovuoroiset kuluvan lukuvuoden päättyessä.

b) Suomenkielisten kansakoulujen johtokunnan ilmoitus erovuoroisista jäsenistään.

Johtokunta ilmoittaa, että sen jäsenistä arkkitehti W. G. Palmqvist ja protokollasihteeri K. Malin ovat lukuvuoden päättyessä erovuoroiset sekä että ensinmainittu on ilmoittanut olevansa estetty enää vastaanottamasta mainittua tointa.

V. V.:

Valiokunta ehdottaa, että hrat Meinander, Aspelin ja Malin valittaisiin toimiinsa uudelleen sekä että suomenkielisten kansakoulujen johtokuntaan valittaisiin lehtori H. F. Soveri.

Kvsto:

Hyväksyttiin.

N:o 15.

Kansanlastentarhaopettajatar Hanna Rothmanin elinkautisapurahan anomus.

Hakija anoo elinkautisapurahaa 1/1:stä 1918 lukien sillä perusteella, että hän työskennellytään toimessaan yli 29 vuoden ja heikontuneen näkökykynsä pakottamana 1917 vuoden lopussa siitä erottuaan ei ollut Helsingin kaupungin muiden lastentarhaopettaja-

tarten tavoin päässyt osalliseksi yksityiskoulujen eläkekassasta, koska hän Kaupunginvaltuuston tehdessä tästä asiasta päätöksen jo oli yli-ikäinen. Lisäksi huomauttaa hakija, että hänen vuonna 1888 avaamansa kansanlastentarha oli ensimmäinen laatuaan tällä paikkakunnalla ja että hän neiti Elisabeth Alanderin kera vuonna 1892 perusti lastentarhaopettajataarten seminaarin sekä toimi sen johtajattarena.

Hakukirjoista näkyy, että hakija on 61 vuoden ikäinen ja toiminut kokonaista 38 vuotta lastenopetuksen alalla, on saanut erittäin kiittäviä todistuksia hyödyllisestä toiminnastaan kaupungin kansakoulujen entiseltä tarkastajalta Viktor Öhbergiltä ja että hänen anomustaan on lämpimästi puoltanut kansanlastentarhain johtokunnan puheenjohtaja B. Estlander, minkä ohessa lääkärintodistuksesta näkyy, että hänen näkökykynsä on sangen heikko.

Rkmrin mielestä on ainoastaan oikein ja kohtuullista, että hakija uhrattuaan työvoimansa yhteiskuntaa kieltämättä hyödyttävään toimintaan saa vanhuutensa turvatuksi. Tätä periaatetta oli Kvstokin noudattanut marraskuussa 1915 myöntäessään vuotuisen määrärahan jotta lastentarhaopettajattaret pääsisivät yksityiskoulujen eläkekassan osakkaiksi, jota etua neiti Rothman ei kuitenkaan korkean ikänsä johdosta voinut saada. Mainittua kaupungin kustantamaa eläkettä maksetaan ainoastaan 300 markkaa vuodessa, minkä lisäksi tulee oppilasluvun mukaan määrättyä valtioapua tasaluvuin 200 markkaa, joten vuosiapuraha on kaikkiaan noin 500 markkaa. Siihen nähden että hakija on tehnyt aloitteen lastentarha-aatteen toteuttamiseksi Helsingissä ja sittemmin neiti Alanderin kera toiminut sen edelleen levittämiseksi seminaarityöllä, on hakija Rkmrin mielestä luettava eri luokkaan ja hänelle sentähden annettava vastamainittua suurempi eläke. Krin mielestä on kohtuullista laskea tämä eläke samaksi, mikä maksetaan täysinpalvellelle alemman kansakoulun opettajattarelle, jonka palka edut kaikkine ikäkorotuksineen nousevat 2,550 markkaan. Todellisuudessa oli hakijalla tämän lisäksi ollut 600 markan lisäpalkkio toiminnastaan seminaarissa. Lukien 60 0/0 palkasta olisi eläke tasaluvuin 1,500 markkaa, jota määrää Rkmri on pitänyt kohtuullisena.

Rkmri esittää, että Kvsto päättäisi:

myöntää kansanlastentarhan johtajattarelle, neiti Hanna Rothmanille, ylimääräistä elinkautiseläkettä 1,500 markkaa vuodessa, maksettavaksi 1/1:stä 1918; sekä

kuluvaksi vuodeksi käyttövaroistaan myöntää tähän tarkoitukseen 1,500 markkaa.

V. V.:

Puolletaan.

Kvsto:

Hyväksyttiin.

N:o 16.

Jatkokäsittelyyn 7/5:stä 1918: Oikeusaputoimiston kertomus vuodelta 1917.

V. V.:

Kertomus lähetettäneen Tilastokonttoriin huomioon otettavaksi kunnalliskertomuksen laadinnassa.

Kvsto:

Hyväksyttiin.

N:o 17.

Tilastokonttorin kertomus vuodelta 1917.

V. V.:

Kertomus pantaneen pöydälle ensi kokoukseen.

Kvsto:

Hyväksyttiin.

N:o 18.

Holhouslautakunnan kertomus vuodelta 1917.

V. V.:

Kertomus pantaneen pöydälle ensi kokoukseen.

Kvsto:

Hyväksyttiin.

N:o 19.

Kaupunkilähetyksen anomus määrärahan myöntämisestä vähävaraisten keskuudessa vallitsevan hädän lieventämiseksi.

Kaupunkilähetyksen anottua varoja kaupungin vähävaraisten keskuudessa vallitsevan hädän lieventämiseksi huomauttaa Rkmri asiasta antamassaan lausunnossa, että Kvsto on 23/4 1918 hätäaputarkoituksiin osottanut 500,000 markan määrärahan, jonka käyttämisessä Kaupunkilähetyskin on osallisena, minkätähden ja kun mainitun määrärahan myöntäminen tietää myöntymistä nyt esillä olevaan Kaupunkilähetyksen anomukseen, muuta toimenpidettä asiassa ei liene tarpeen.

V. V.:

Asia ei kaivanne toimenpidettä.

Kvsto:

V. V:n ehdotus hyväksyttiin.

N:o 20.

Palstatilanomistaja K. O. Suiston esitys hänen Helsingin pitäjän Malmbyn kylässä omistamansa palstatilan ostamisesta kaupungille.

Palstatilanomistaja K. O. Suiston tarjottua kaupungin lunastettavaksi omistamansa, Helsingin pitäjän Malmbyn kylän Stensbölen talosta erotetun palstatilan ovat kaupungin-

asemakaava-arkkitehti ja kaupungingeodeetti, toimitettuaan paikalla katselmuksen, ilmoittaneet hakijan suostuvan myymään palstatilan 37,500 markasta eli 60 pennistä neliömetrin, jota hintaa katselmusmiehet, siihen nähden että palstatilalla olevat rakennukset on arvattu 9,000 markan hintaisiksi, pitävät kohtuullisena ja sen yksikköhinnan mukaisena, minkä kaupunki viime keväänä maksoi viereisistä maista, minkätähden katselmusmiehet ovat puoltaneet palstatilan lunastamista, varsinkin kun kaupungin siten kävisi helpommaksi osittaa ja käyttää samasta kylästä aikaisemmin ostamiaan tiluksia.

Edellä kerrotun lausunnon johdosta on kaupungin yleisten töiden Hallitus päättänyt Rkmrin hyväksyttäväksi puoltaa herra Suiston tarjousta sekä samalla, koska on käynyt selville, että Pehrin ja Brusan talon välillä sijaitsevan Stensbölen säterin osa käsittää puheena olevan palstatilan lisäksi kolme muuta palstatilaa ja näiden kaikkien lunastaminen on näyttänyt Hallituksesta suotavalta, antanut katselmusmiesten toimeksi selvittää, olisiko mahdollista kaupungin haltuun saada koko tuo mainittujen tilain välillä sijaitseva tilusalue. Katselmusmiehet ovat ilmoittaneet mainittujen palstatilain omistajain K. Lithin, H. Elgin ja V. Kavoniuksen suostuneen kaupungille luovuttamaan tiluspalstansa samasta yksikkö hinnasta, jota Suisto on vaatinut, Lith sillä ehdolla että kaupunki samalla lunastaa hänen omistamansa toisenkin, Brusan tiluksilla sijaitsevan 0.5 hehtaarin laajuisen palstatilan. Katselmusmiehet ovat puoltaneet ostettaviksi kaikkia neljää palstatilaa, joiden yhteenlaskettu pinta-ala on 16.472 ha ja hinta 109,000 markkaa.

Katselmusmiesten lausuntoon viitaten on kaupungin yleisten töiden Hallitus jättänyt Rkmrin harkittavaksi, eikö kaupungilla olisi syytä lunastaa kaikki puheena olevat palstatilat, varsinkin kun kaupungin joka tapauksessa täytyisi ne vastedes ostaa.

Kirjelmässä ^{24/1} 1918 Rkmri mainitsee palstatilanomistaja Elgin nyttemmin peruuttaneen myyntitarjouksensa ja on sitä mieltä, että muiden puheena olevain palstatilain omistaminen kaupungille näin ollen on aivan hyödytöntä, koska palstatilat ainoastaan toistensa yhteydessä ovat kaupungille tärkeitä, minkä johdosta ja kun Kri sitäpaitsi on pitänyt hakijain vaatimia hintoja liiallisina, Kri esittää, että Kvsto nykyään ei ottaisi huomioon palstatilanomistaja K. O. Suiston tarjousta.

V. V.:

Rkmrin ehdotus hyväksyttäneen.

Kvsto:

V. V:n ehdotus hyväksyttiin.

N:o 21.

Helsingin jalkinetyöläisten ammattiosaston esitys että kaikki yksityisten hallussa olevat Raitiotie- ja omnibussosakeyhtiön osakkeet lunastettaisiin kaupungille.

Hakija esittää ^{21/1} 1918 päivätyssä kirjoituksessa, että Kvsto päättäisi lunastaa kaikki yksityisten hallussa olevat Raitiotie- ja omnibussosakeyhtiön osakkeet, joten saataisiin estetyksi raitiotieiden toiminnan keskeytyminen henkilökunnan joukkoottisanomisen johdosta samaten kuin kaikki yhtiön ja henkilökunnan väliset selkkauksetkin.

Rkmri ehdottaa, että esitys jätettäisiin huomioon ottamatta.

V. V.:

Rkmrin ehdotusta puolletaan.

Kvsto:

V. V:n ehdotus hyväksyttiin.

N:o 22.

Helsingin järjestyneen työväeneduskunnan kantelut kaupunginpuutarhuri Svante Olssonia vastaan.

Kvstolle annetussa kantelukirjassa on työväeneduskunnan puolesta herra Olssonia vastaan esitetty:

1) että hän olisi maksattanut puutarhaosaston työntekijöille alempia palkkoja kuin näille oikeastaan olisi tullut, 2) kohdellut työntekijöitä työkeästi sekä 3) ylittänyt oikeutensa palkkaetuihinsa kuuluvain luontoisetujen nauttimiseen sikäli, että hän on viljellyt keittiökasveja ja perunoita kaupunginpuutarhassa paljon laajemmassa mitassa kuin hänellä olisi ollut oikeus, on yhdeksän vuoden aikana ruokkinut kaupungin heinillä kolmea lehmää, käyttänyt kaupungin palkkaamia työntekijöitä niiden ulkohuoneiden puhdistamisen, joissa hänen yksityisiä eläimiään on säilytetty, pitänyt sikoja kaupunginpuutarhassa kaupungin vesilintuja varten tarkoitetussa rakennuksessa, käyttänyt kaupungin palkkaamia ajomiehiä ja apureja toimittamassa ajotöitä yksityistarpeisiinsa sekä teettänyt kaupungin työntekijöillä kolme isoa kaappia omiksi tarpeikseen.

Tämän johdosta käskettiin kaupungin yleisten töiden Hallituksen toimittaa asiassa tutkimus sekä lähettää siinä laadittu pöytäkirja Kvstolle.

Antamassaan lausunnossa on Olsson kieltänyt, että hän olisi kohdellut alaisiaan työntekijöitä työkeästi tai palkanmaksussa mitenkään tehnyt työntekijöille vääryyttä, huomauttaen että puutarhaosaston työntekijöille maksetut palkat aina on laskettu kaupungin Rakennuskonttorin vahvistamien tariffien mukaan. Syytökseen että hän olisi ylittänyt kaupunginpuutarhurille myönnetyt luontoisedut on Olsson vastannut:

että hän oli harjoittanut vihannes- ja perunanviljelystä kaupungin mailla niin laajassa mitassa, että oli saanut omat tarpeensa tyydytetyiksi, minkä ohessa keittiökasveja oli viljelty eräällä vähäisellä palstalla kaupunginpuutarhassa sekä aikaisempia keittiökasveja varten käytetty 9 hyötylavan ikkunaa ja 2 kylmää lavaa; että hän niinä 9 vuonna, mitkä hän oli kaupunginpuutarhassa asunut, oli etusijassa pitänyt ainoastaan yhtä runsaslypsyistä rotulehmää, jonka sijaan viime maaliskuussa oli hankittu kaksi maatiaislehmää, ja että hän näiden ruokintaan oli käyttänyt oikeuttaan saada lehmänrehut kaupungilta; että hän oli kaupungin työntekijöillä puhdistuttanut kotieläintensä säilytysluoneet, jotta lanta tulisi otetuksi talteen kaupunginpuutarhan hyväksi, jommoisesta menettelystä kaupungille oli koitunut paljon vähemmän kustannuksia, kuin jos lanta olisi kuljetettu muualta; että hän viime talvena oli pitänyt kahta porsasta kaupungin vesilintujen rakennuksessa eräässä sitä varten erilleen aidatussa nurkassa, syystä ettei muuta vedenpitävällä lattialla varustettua ulkohuonetta ollut kaupunginpuutarhassa; että hän oli kaupungin hevosilla ja ajomiehillä tuottanut kaksi pientä porsasta Brunakärren sikalasta ja lähettänyt kaksi vasikkaa Huopalahdesta teurastettaviksi, mihin työhön oli käytetty noin viisi tuntia; että hän samalla oli ilmoittanut suostuvansa kaupungille korvaamaan mainitut ajotyöt, ellei hänellä katsottu olevan oikeutta saada niitä; sekä että hän oli teettänyt edellä mainitut kaapit siten täydentääkseen hänelle kaupunginpuutarhasta luovutetun asunnon kalustoa.

Sitten on Hallitus työväeneduskunnan lähemmin tarkistettua Olssonia vastaan tekemänsä syytökset työväen työkeästä kohtelusta Rakennuskonttorin välityksellä heinäkuun 20, 25 ja 27 päivänä 1917 toimittanut kuulustelun asiassa, ja on kuulustelupöytäkirjat sittemmin toimitettu Hallitukselle. Näitä pöytäkirjoja tarkastaessaan on Hallitus havainnut, ettei ollut voitu esittää mitään selvitystä siitä, että kaupunginpuutarhuri Olsson olisi työkeästi kohdellut alaisiaan työntekijöitä, vaan olivat esitetyt seikat ainoastaan osottaneet, että Olsson yleensä oli pyrkinyt ylläpitämään ankaraa järjestystä puutarhaosaston työpaikoilla sekä teettämään työt mahdollisimman vähillä kustannuksilla.

Mitä sitten tulee kaupunginpuutarhurin luontoisetuja koskevaan kysymykseen, on huomattava seuraavaa: Herra Olssonin vuonna 1898 Rkmriltä anottua arvosanaa toiminnan kaupungin palveluksessa, josta hän aikoi erota, esitti Kri Kvstolle, että herra Olsson, siihen nähden että oli vaikea virkaan saada toista yhtä pätevää ja kyvykästä ammattimestä kuin herra Olsson oli, saisi 1/1:stä 1899 lukien silloisten palkkaetujensa 4,300 markan lisäksi vuotuisen henkilökohtaisen palkanlisäyksen 1,400 markkaa vuodessa ynnä Rkmrin tai asianomaisen viranomaisen lähemmän määräyksen mukaan seuraavat luontoisedut, nimittäin: a) halkoja omiksi tarpeikseen kaupungin kasvihuoneiden varastosta, b) heiniä kaupungin istutuksista omaan elukkainsa rehuiksi sekä c) vähäisen vihannesviljelysmaan kasvihuoneiden viereisestä puutarhasta, kaikki siinä määrin kuin Rkmri tai asianomainen viranomainen määräisi. Siihen nähden että Rkmrin ja Rakennuskonttorin oli vaikea tarpeellisella asiantuntemuksella valvoa kaupunginpuutarhurin toimintaa, jätti Rkmri Kvston harkittavaksi, eikö olisi sopivaa asettaa erikoinen asiantuntijoista muodostettu puutarhalautakunta, joka hoitaisi edellä mainittuja Rkmrin ja Rakennuskonttorin velvollisuuksia. V. V:n ehdotuksesta päätti Kvsto 6/9 1898 hyväksyä Rkmrin ehdotuksen kaupunginpuutarhuri Olssonin palkkaetujen parantamisesta sekä jättää erikoisvaliokunnan toimeksi lausunnon antamisen siitä, olisiko erikoinen puutarhalautakunta asetettava. Puutarhalautakunta asetettiin vuonna 1899 ja lakkautettiin jälleen 1909, jolloin sen tehtävät siirrettiin kaupungin yleisten töiden Hallitukselle.

Mitä vastamainituissa kohden esitettyihin syytöksiin tulee, on Hallitus havainnut jääneen Olssonin viaksi, että hän pyytämättä asianomaisen viranomaisen lähemmin määrittelemään hänelle kuuluvia luontoisetuja oli kaupunginpuutarhassa ja Savilassa omaksi hyödykseen viljelyt keittiökasveja ja perunoita tuntuvasti laajemmassa mitassa kuin hän Kvston päätöksen sanamuodon mukaan olisi ollut oikeutettu. Edelleen on Hallitus sitä mieltä, että Olsson on viime vuosina omalupaisesti laajentanut niitä alueita, joilla mainittua viljelystä on harjoitettu, sekä muuten, niinkuin työväen eduskunta huomauttaa, mennyt toimivaltansa rajain ulkopuolelle mikäli koskee kaupungin omaisuuden ja työvoiman käyttämistä hänen omiin tarpeisiinsa. Katsoen Olssonin ansiokkaaseen toimintaan ja kun hän ilmeisesti on menetellyt vilpittömässä mielessä, on Hallitus ajinoastaan vaatinut, että Olssonille annettaisiin varotus hänen menettelynsä johdosta hänele myönnettyjen luontoisetujen käyttämisessä. Samalla on Hallitus esittänyt, että Kvston 6/9 1898 tekemä kaupunginpuutarhurin luontoisetuja koskeva päätös lähemmin selitettäisiin, sekä ilmoittanut velvoittaneensa Olssonin heti poistamaan porsaansa kaupungin vesilintujen rakennuksesta ja hänelle huomauttanut, että edellä mainitut kaapit ovat kaupungin omaisuutta.

Antamassaan lausunnossa huomauttaa Rkmri että, mitä tulee Olssonia vastaan tehtyyn syytökseen että hän olisi kohdellut työläisiä tyyneästi ja maksanut heille alempia palkkoja kuin olisi pitänyt, Krikin oli havainnut näiden syytösten olevan asiallista perää vailla, minkätähden Kvston tulisi hyväksyä Hallituksen ehdotus tältä kohden. Luontoisetuihin nähden Rkmri huomauttaa, että mikään kaupunginviranomainen ei ollut näitä etuja lähemmin määrännyt ja ettei puutarhalautakunta enempää kuin Hallitukseen ollut pannut asiaan huomiota, vaikka niin olisi ollut tehtävä, varsinkin kun Hallitus nyttemmin oli havainnut Olssonin viljelleen omiksi tarpeikseen keittiökasveja ja perunoita tuntuvasti laajemmassa mitassa kuin mitä hän Kvston päätöksen sanamuodon mukaan olisi ollut oikeutettu tekemään, sekä että hän oli vuonna 1916 omalupaisesti laajentanut niitä alueita, missä tuollaista viljelystä oli harjoitettu, samoin kuin muutenkin mennyt toimivaltansa rajain ulkopuolelle mikäli koskee kaupungin omaisuuden ja työvoiman käyttämistä hänen omiin tarpeisiinsa.

Mitä tulee ehdotukseen varotuksen antamisesta Olssonille hänen menettelystään luon-

toisetujen käyttämisessä, on Rkmri, huomioon ottaen sen seikan että edut ovat olleet epämääräiset eivätkä kaupunginviranomaiset ole niitä vuosien varrella määritelleet eikä Rakennuskonttorikaan ollut Olssonin menettelyn johdosta tehnyt muistutusta, ehdottanut, että kysymys varoituksen antamisesta saisi raueta. Eroavan mielipiteen on lausunut herra Udd, joka, muuten ollen yhtä mieltä enemmistön kanssa, on puoltanut varoituksen antamista Olssonille.

Samalla kun Rkmri siten on ehdottanut, että vaatimus Olssonin erottamisesta jätettäisiin huomioon ottamatta sekä että Kvsto ei hyväksyisi Hallituksen ehdotusta varoituksen antamisesta Olssonille, on Rkmri havainnut, että kaupunginpuutarhurille tulevain luontoisetujen laajuus olisi uudelleen määriteltävä. Kri oli sitä varten vaatinut ehdotuksen Hallitukselta, joka oli hankkinut selvityksen Tukholman ja Turun kaupunginpuutarhureille kuuluvista luontoiseduista sekä huomioon ottaen mainituilla paikkakunnilla maksetut palkkaedut ynnä Kvston tšekäläiselle kaupunginpuutarhurille vakuuttamat palkkaedut ehdottanut, että luontoisedut olisi määrättävä seuraaviksi:

1) heiniä kaupungin istutuksista, kaupungin kustannuksella tehtyinä ja kuljetettuina kaupunginpuutarhaan rehuiksi enintään 2 lehmälle; 2) navettatilaa kaupunginpuutarhassa enintään 2 lehmälle; 3) 2,000 m² puutarhamaata, 10 m² lämmintä lavaa, 30 m² kylmää lavaa, jonka Hallitus kaupunginpuutarhurin esityksestä vuosittain osottaa puutarhatuotteiden viljelemiseen kaupunginpuutarhurin omiin tarpeisiin; 4) hedelmät kaupunginpuutarhassa olevista hedelmäpuista; 5) työvoimaa mainitun puutarhamaan viljelykseen sekä lämpimään ja kylmään lavain ynnä hedelmäpuiden hoitoon; samoin kuin 6) oikeus omiin tarpeisiinsa tilapäisesti käyttää kaupunginpuutarhan hevosia ja ajomiehiä.

V. V.:

Esillä olevaa asiaa harkitessaan on valiokunta samoin kuin Rkmri ja kaupungin yleisten töiden Hallituskin havainnut, että kaupunginpuutarhuri Olssonia vastaan tehty syytökset puutarhahallinnon työläisten työkeästä kohtelemisesta sekä alempain työpalkkain maksamisesta kuin mitä työntekijöille oikeastaan olisi ollut tuleva pääasiassa ovat aiheettomia, ja lienee Kvsto tähän nähden huomioon ottamatta vaatimusta Olssonin erottamisesta mainittujen syytösten perusteella. Mitä sitten tulee Olssonia vastaan tehtyihin ilmiäntöihin että hän olisi ylittänyt Kvston 6/9 1898 hänelle myöntämät luontoisedut, on valiokunta havainnut asiassa toimitetusta tutkimuksesta käyneen selville, että herra Olsson on erinäisissä tapauksissa mennyt toimivaltansa ulkopuolelle, mikäli koskee kaupungin omaisuuden ja työvoiman käyttämistä, mutta on valiokunta, huomioon ottaen herra Olssonin pitkällisen ja erittäin ansiokkaan toiminnan kunnan palveluksessa, katsonut vastamainitusta menettelystä varoituksen riittävän. Sen ohessa on V. V., sen johdosta että herra Olsson on päällystönsä muistuttamatta saanut mainitulla tavalla käyttää hyväkseen puheena olevia luontoisetuja, katsonut olevan ehdottaminen, että kaupungin yleisten töiden Hallituksen käskettäisiin vastedes toimittaa asianmukaista valvontaa mainitussa kohden.

Lopuksi päättäneen Kvsto 1/1:stä 1918 lukien vahvistaa kaupunginpuutarhurille tulevat luontoisedut semmoisiksi kuin Rkmri on ehdottanut tässä edellä 1—3 kohdassa, jota vastoin asia mikäli koskee kohtia 4—6 palautettaneen Hallitukseen seikkaperäisemmän ehdotuksen saamiseksi.

Kvsto:

V. V:n ehdotus hyväksyttiin.

N:o 23.

Jatkokäsittelyyn 7/5 1918 pidetystä kokouksesta: Kysymys henkilökohtaisen palkankorotuksen myöntämisestä sähkölaitoksen käyttöinsinööreille.

Palkanjärjestelyvaliokunta on kaupungin teknillisten laitosten Hallituksen esityksen johdosta että sähkölaitoksen käyttöinsinööreille myönnettäisiin henkilökohtaista palkanlisäystä, huomauttanut että Hallitus on 9/1 1918 ehdottanut myönnettäväksi henkilökohtaista palkanlisäystä ensimmäiselle käyttöinsinöörille Marsiolle 150 ja toiselle käyttöinsinöörille Lindgrenille 100 mk kuukaudessa, lukien kuluvan vuoden alusta siksi, kunnes näiden toimihenkilöiden palkkaus on järjestetty. Mikäli komitealle oli ilmoitettu, oli sähkölaitoksen päällystö, silloin kun edellämainitut insinöörit, jotka kumpikin ovat erittäin sopivia toimiinsa, olivat ilmoittaneet aikovansa erota kaupungin palveluksesta, antanut heille toiveita henkilökohtaisten palkanlisäysten saamisesta. Komitea tosin myöntää, että Rkamarin asiassa edustama periaatteellinen kanta perustuu päteviin syihin, varsinkin kun Kvsto aikaisemmin on eri tapauksissa asettunut samalle kannalle, mutta kun Kvsto viime aikoina on kolmessa eri tapauksessa katsonut voivansa erittäin pätevien syiden perusteella tuosta kannastaan luopua, on komitea esillä olevassa tapauksessa katsonut voivansa asiassa esiintulleiden seikkain nojalla puoltaa myöntymistä Hallituksen esitykseen. Kun esillä oleva asia on pantu vireille jo vuoden alussa, olisi komitean mielestä palkanlisäykset sen mukaisesti, miten muissakin samanlaatuissa tapauksissa on menetelty, luettava kuluvan vuoden alusta. Tähän nähden komitea ehdottaa, että Kvsto päättäisi myöntää sähkölaitoksen ensimmäiselle käyttöinsinöörille A. Marsiolle ja saman laitoksen toiselle käyttöinsinöörille V. Lindgrenille henkilökohtaista palkanlisäystä, edelliselle 150 ja jälkimmäiselle 100 mk kuukaudessa, tammikuun 1 päivästä 1918 lukien siksi kunnes kunnan viranpitäjän uusi palkkaussääntö astuu voimaan, sekä että puheena oleva meno kuluvalta vuodelta maksetaan Valtuuston käyttövaroista.

Kvsto:

Komitean ehdotus hyväksyttiin.

N:o 24.

Rkmrin esitys huoneiston vuokraamisesta Vaivaishoitohallituksen Sörnäsinsinöörille.

Vaivaishoitohallitus on Rkmrille ilmoittanut, että sen Sörnäsinsinöörin osaston kanslian, joka tähän asti on ollut sijoitettuna Pengerkadun taloon N:o 5, täytyy, sen johdosta että poliisilaitos tarvitsee lisätilaa, ensi kesäkuun 1 päivästä luovuttaa huoneistonsa poliisin käytettäväksi. Kun kanslialle tarpeellista tilaa ei ollut tarjona missään kaupungin omistamassa tai kaupungin aikaisemmin vuokraamassa, sopivalla paikalla sijaitsevassa rakennuksessa, oli Vaivaishoitohallitus liikemies Oskar Lindebäckiltä hankkinut vuokratarjouksen, jonka mukaan Pengerkadun talosta N:o 4 saataisiin 5 työväenasuntoa, yhteensä 5 huonetta, joista kahdessa on alkoovi, sekä 4 keittiötä ja 4 eteistä, jotka huoneistot vähäisin korjauksin voitaisiin yhdistää ja sitten hyvin täyttäisivät tarkoituksensa. Vuosivuokra olisi 4,500 markkaa, minkä ohessa muutosrakennustöistä Rakennuskonttorin laatiman likimääräisen arvion mukaan olisi kustannuksia 5,000 markkaa. Kun tarjona oleva huoneisto sijaitsee sopivalla paikalla siihenkin nähden, että se on aivan lähellä

poliisiasemaa, jonka kanssa kanslian täytyy olla alituisissa kosketuksissa, eikä vuokra-kaan ole kohtuuton, olisi Hallituksen mielestä tarjous hyväksyttävä ja vuokrasopimus tehtävä mieluummin viideksi tai kymmeneksi vuodeksi. Tähän käsitykseen on yhtynyt Rkmri, joka ei ole voinut osottaa muuta huoneistoa, ja kun huoneisto voitiin saada kuntoon kesäkuun 1 päiväksi ainoastaan siinä tapauksessa, että vuokrasopimus tehtiin heti, on Kri herra Lindebäckin kanssa tehnyt sopimuksen mainitun huoneiston vuokraamisesta 5 vuodeksi, ensi kesäkuun 1 päivästä lukien, sekä käskenyt Rakennuskonttorin ryhtyä sisustustöihin. Kun Vaivaihoitohallituksen menosäännössä ei ole vuokramäärärahaa eikä vastamainittujen töidenkään kustannuksia ole voitu panna maksettavaksi mistään käytettävänä olevasta määrärahasta, on Rkmri ehdottanut, että Kvsto Krin toimenpiteet hyväksyen osottaisi käyttövaroistaan 2,625 markkaa Vaivaihoitohallituksen Sörnäsins kanslian huoneiston vuokran ensi kesäkuun 1 päivästä vuoden loppuun sekä 5,000 markkaa mainitussa huoneistossa teetettäviin sisustustöihin.

V. V.:

Puolletaan.

Kvsto:

Hyväksyttiin.

N:o 25.

Rkmarin esitys putkimestari J. Äijälän eläkkeen lakkauttamisesta, sen johdosta että hän on jälleen ryhtynyt virkaansa hoitamaan.

Kun vesijohtolaitoksen putkimestari Äijälä, joka $11/6$ 1917 pyynnöstään sai eron toimestaan ja $18/6$ 1917 2,034 mk:n elinkautiseläkkeen vuodessa, on viime huhtikuun jälkipuoliskolla jälleen ryhtynyt entiseen virkaansa, on Rkmari, siihen nähden että ne olot, mitkä aikansa estivät Äijälää pysymästä kaupungin palveluksessa ja perustelivat puheena olevan eläkkeen myöntämistä, nyttemmin olivat muuttuneet, käskenyt Rkonttorin $1/5$ 1918 lähtien lakata mainittua eläkettä maksamasta sekä esittää, että Kvsto Maistraatin toimesta julistaisi Äijälälle annetun eläkekirjan mitättömäksi.

V. V.:

Rkmarin ehdotus hyväksyttäneen.

Kvsto:

Hyväksyttiin.

N:o 26.

Kansanravintohallituksen esitys kaupungin viljelyskelpoisten maiden käyttämisestä.

Kansanravintohallitus huomauttaa olevan tärkeää, että kaupungin kaikki viljelyskelpoiset maat, puistoalueetkin, ensi kesänä käytetään ravintokasvien viljelykseen, ja eh-

dottaa, että alueita, joita yksityishenkilöt eivät halua viljelläkseen, viljeltäisiin kaupungin toimesta teettämällä työt hätäaputoimin kaupunginpuutarhurin, Rakennuskonttorin työnjohtajain tai ehkä tarpeellisten ylimääräisten apulaisten johdolla.

Kaupungin yleisten töiden Hallitus huomauttaa, että kysymys kaupungin istutusten käyttämisestä viljelystarkoituksiin otettiin käsiteltäväksi jo keväällä 1917, mutta sai raueta pääasiallisesti siitä syystä, että nurmien saattamisesta entiseen kuntoonsa, sittenkun niitä oli käytetty perunanviljelykseen, olisi koitunut ylen suuria kustannuksia. Toinen ehdotettua istutusten käyttämistä vastustava seikka oli, että ei ollut käytettävänä avonaisia, mainittavan laajoja yhtäjaksoisia alueita, joten tällaisella viljelyksellä tuskin saattaisi olla mainittavaa merkitystä kaupungin elintarvetaloudessa. Niinpä voitaisiin tarkoitukseen osottaa Tähtitorninmäeltä ainoastaan 2,000 m² ja Kaivopuistosta kylpylaitoksen viereltä niinikään ainoastaan 2,000 m². Kaisaniemessä, missä jo viime kesänä yritettiin perunanviljelystä, vaikka huonolla tuloksella, on tilaa 10,000 lantulle, joita varten kaupungin varastossa on siemeniä, mutta Savilan taimistossa voitaisiin viljellä 5,000—6,000 kaalinkerää, joita varten niinikään on siemeniä. Kaupungin viljelys-toimikunta oli kuitenkin Hallitukselle ilmoittanut, että Guntähdessä oleva 10 hehtaarin laajuinen alue, joka on aiottu vastedes käyttää urheilutarkoituksiin, ei toimikunnan mielestä ollut yksityisten haluama paikka. Siellä tarjoutuu kuitenkin erittäin hyvä tilaisuus sekä perunain että lanttujen järkiperaiseen viljelemiseen, sittenkun se on ojitettu ja muokattu, joihin töihin sopivimmin voisi käyttää sotavankeja, jos sotilasviranomaiset antavat luvan työpaikan vartioimiseen. Lisäksi on sopivaa perunamaata kahdella Forsbyn alueella, joista toinen sijaitsee kunnalliskodin itä- ja toinen länsipuolella ja jotka yhteensä ovat 11.5 ha. Kaikkien näiden paikkain viljelemisestä olisi kustannuksia 15,000 markkaa, jotka voitaisiin edeltäpäin maksaa kaupunginkassasta ja sitten korvata, kun sato on myyty. Riittävästi työvoimaa saisi nykyään olevista työttömistä, mutta sitä tarvittaisiin ainoastaan lyhyen aikaa, koska viljelysten hoidon voisi toimittaa kaupungin istutusten työväki. Hallitus ehdottaa:

että Kaisaniemeen istutetaan noin 10,000 lanttua; että Savilan puutaimistoissa varataan tilaa 5,000—6,000 kaalinkerälle; että toistaiseksi käyttämättömät Guntähden lounaisosan sekä Forsbyn kunnalliskodin länsi- ja itäpuoliset viljelyskelpoiset alat käydetään perunanviljelykseen; että Tähtitorninmäen ja Kaivopuiston nurmia ei käytetä viljelystarkoituksiin; että työt teetetään kaupunginpuutarhurin toimesta; sekä että tarkoitukseen osotetaan 15,000 markan etuanti, johon myös on luettu kustannukset viljelysalain asianmukaisesta vartioimisesta ja joka sitten korvataan sadosta saaduilla tuloilla.

Rkmrin mielestä on kaupungin yleisten töiden Hallitus ehdotuksellaan käytännöllisimmin ratkaissut kysymyksen ja hyvillä syillä esittänyt, että kaupungin istutuksia, Kaisanientä lukuun ottamatta, ei käytettäisi perunan eikä muiden ravintokasvien viljelykseen. Sekä myöhäiseen vuodenaikaan että siihen nähden että oli välttämätöntä heti alottaa tarpelliset työt, oli Rkmri katsonut voivansa Kvston päätöstä odottamatta valtuuttaa Hallituksen ryhtymään tarpeellisiin toimiin työn käyntiinpanemiseksi. Rkmri ehdottaa, että Kvsto hyväksyisi nämä Krin toimenpiteet ja päättäisi osottaa 15,000 markkaa käytettäväksi kaupungin yleisten töiden Hallituksen ehdottamalla tavalla ja maksettavaksi edeltäpäin kaupunginkassasta sekä sitten korvattavaksi sadon myynnistä kertyvillä varoilla.

V. V.:

Puolletaan.

Kvsto:

Hyväksyttiin.

N:o 27.

Boxbackan hätäaputoissa olleiden työntekijäin esitys palkan saamisesta.

Kvstolle antamassaan kirjoituksessa 27/4 1918 ovat Boxbackan maatilalla hätäaputoissa toimineet työntekijät anoneet osin palkkaa vallankumousaikana suorittamastaan työstä, osin mainittujen töiden jälleen alottamista. Tämän johdosta on Rkmri hankkinut asiasta lausunnon hätäapukomitealta, joka ei ole katsonut ilman muuta voivansa maksaa palkkoja töistä, jotka oli suoritettu aikana, jolloin komitea ei ollut toimessa. Kun näissä töissä olevat henkilöt kuitenkin toimeentuloaan varten tarvitsevat kunnan apua, on komitean mielestä ehkä oikeampaa antaa tämä apu suoritetusta työstä maksettavana palkkana kuin suoranaisina raha-avustuksina vaatimatta vastaavaa työtä. Mitä taas hätäaputoiden jälleen alottamiseen tulee, oli komitea vallitsevan työnpuutteen ja hädän johdosta jo tehnyt tästä sopimuksen, varsinkin kun eräät työt ovat, niinkuin työttömäin kirjoituksessakin huomautetaan, tarpeelliset maanviljelyksen harjoittamiseksi. Komitea oli kuitenkin saanut tietää, että työnjohtajat olivat toimineet kapinan aikanakin, ja katsoi tämän johdosta tarpeelliseksi siirtää töiden alottamisen siksi, kunnes oli saatu selvitys siitä, mitä osaa mainitut työnjohtajat olivat tuona aikana näytelleet. Komitea ehdottaa, että sille työvoimalle, enimmältä osalta köyhiä naisia, joka vallankumousaikakin toimi kaupungin töissä Boxbackassa, maksettaisiin työpalkka niiltä huhtikuun päiviltä, joina työtä on tehty, mutta joilta palkka on maksamatta, sekä että palkka luettaisiin saman perusteen mukaan kuin ennen vallankumousta, samoin kuin että komitea oikeutettaisiin jälleen alottamaan Boxbackan työt, toistaiseksi kuitenkin ainoastaan vähemmässä mitassa, niin että teetetäisiin vain maanviljelykselle tarpeellisia töitä, jota vastoin kysymys töiden alottamisesta koko laajuudessaan jätettäisiin vastaisen eri esityksen varaan.

Rkamari yhtyy pääasiassa hätäapukomitean käsitykseen, mutta on sitä mieltä, että palkan suorittamiseksi vallankumousaikana tehdystä työstä täytyy täysi selvä saada siitä, että työ todella on tehty, sekä että hätäapukomitean olisi palkkatariffista neuvoteltava Boxbacka A. B:n kanssa, joka määrätessään sitä työvoimaa, mitä se tarvitsee hoidaessaan kaupungin maatiloja, on jossain määrin riippuvainen hätäaputoissa maksetuista palkoista. Rkamari esittää, että Kvsto päättäisi Boxbackan hätäaputoissa toimineille työläisille maksettavaksi palkan vallankumousaikana suoritetusta ja tähän asti maksamattomasta työstä sikäli kuin työn suorituksesta on esitetty täysi selvitys; että hätäapukomitean vahvistaessaan edellämainittujen sekä Boxbackassa vastedes teetetävien töiden palkkatariffia tulee neuvotella Boxbacka A. B:n kanssa; että hätäapukomitea valtuutetaan Boxbackassa teettämään sikäläiselle maanviljelykselle tarpeellisia hätäaputöitä; sekä että kysymys hätäaputoiden jälleen alottamisesta Boxbackassa koko laajuudessaan jätetään uuden esityksen varaan.

V. V.:

Puolletaan.

Kvsto:

Hyväksyttiin.

N:o 28.

Vaivaishoitohallituksen esitys uuden kaitsijan asettamisesta vaivaishoitoa varten.

merk Vaivaishoitohallitus, joka on jakanut kaupungin neljääntoista kaitsentapiiriin aikaisempain kolmentoista sijasta, on Kvstolle esittänyt, että Hallitus oikeutettaisiin kuluvan vuoden

alusta toistaiseksi asettamaan lisäksi yksi kaitsija, jolle maksettaisiin sellaiselle toimihenkilölle vahvistettu palkka kalliinajanlisäyksineen. Rkmari on puoltanut esitystä, varsinkin kun virkaa jo on kuluvan vuoden alusta väliaikaisesti hoidettu, sekä ehdottaa että, kun määrärahaa tätä tarkoitusta varten ei ole olemassa, Vston tämänvuotisista käyttövaroista osotettaisiin kaitsijan sääntönäispalkkaa vastaava määrä 1,500 markkaa.

V. V.:

Puolletaan.

Kvsto:

Hyväksyttiin.

N:o 29.

Maistraatin esitys määrärahan myöntämisestä viransijaisen palkkaamiseksi apulaisreistraattorille.

Maistraatti ilmoittaa, että apulaisreistraattori Tor Byman kaupungin suojeluskunnan jäsenenä on nykyään sen palveluksessa sekä sentähden estynyt hoitamasta virkaansa Maistraatissa. minkätähden Maist. oli määrännyt rva Helga Landgrenin toistaiseksi hoitamaan mainittua apulaisreistraattorin virkaa 200 markan kuukausipalkkiosta, ja pyytää Maist. Kvstoa osottamaan tarkoitukseen tarvittavat varat maksettaviksi niin kauan kuin Byman edellä mainitusta syystä on estetty virkaansa hoitamasta.

Rkmri huomauttaa, että Kvston päätöksen mukaan virat, joiden hoitajat ovat ruvenneet Helsingin jääkäriprikaatin palvelukseen, on toistaiseksi hoidettava viransijaisilla käyttämällä menosäännössä osotettuja palkkausvaroja, jota vastoin vakinaisille viranpitäjille tuleva sota-avustus maksetaan edeltäpäin kaupunginkassasta ja merkitään erikoiseen tiliin. Kun apulaisreistraattorin palkka, kalliinajanlisäystä lukuunottamatta, on 125 mk kuukaudessa ja viransijaiselle on luvattu 200 mk kuukaudessa, tarvitaan siis lisäksi 75 mk kuukaudessa. Rkmri esittää, että Kvsto päättäisi apulaisreistaattori Bymanin viransijaisen palkkaamiseen käyttövaroistaan osottaa 75 mk kuukaudessa enintään 6 kuukauden aikana lisäykseksi mainittua virkaa varten olevan 1,500 mk määrärahaan.

V. V.:

Puolletaan.

Kvsto:

Hyväksyttiin.

N:o 30.

Rkamarin esitys sen edustamisesta Kvston kokouksissa.

Kirjelmässä 24/1 1918 Kvstolle ilmoitettuaan, että Rkamarina sen silloisen puheenjohtajan valtioneuvos Gripenbergin estettynä ollessa edustaa Kvston kokouksissa hra

Lindfors varamiehinään jäsenet herrat Hjelmman ja Udd, on Kri nyttemmin ilmoittanut valinneensa varapuheenjohtajansa herra Lindforsin Krin nykyisen puheenjohtajan herra Liston estettynä ollessa olemaan saapuvilla Kvston kokouksissa antamassa tarvittavia tietoja.

V. V.:

Merkittäneen tiedoksi saaduksi.

Kvsto:

V. V:n ehdotus hyväksyttiin.

N:o 31.

Holhouslautakunnan esitys määrärahan myöntämisestä apulaissihteerin palkkaamiseen.

Sittenkun Holhouslautakunta, siihen nähden että sen työt vallankumousaikana syntyneen seisahtumisen johdosta olivat kasautuneet, oli Kvstolta anonut määrärahaa apulaissihteerin palkkaamiseksi lautakuntaan kahden kuukauden ajaksi, on Rkamari antamassaan lausunnossaan puoltanut myöntymistä lautakunnan esitykseen ja sentähden ehdottanut, että Kvsto apulaissihteerin palkkaamiseksi Holhouslautakuntaan kahden kuukauden ajaksi osottaisi käyttövaroistaan kaikkiaan 300 markkaa.

V. V.:

Hyväksyttäneen.

Kvsto:

Hyväksyttiin.

N:o 32.

Vaivaishoitohallituksen esitys määrärahan osottamisesta kaupungin kunnalliskodin ylläkärrin viransijaisen palkkaamiseen.

Sittenkun Vaivaishoitohallitus, joka oli myöntänyt kaupungin kunnalliskodin ylläkärrille, tohtori Hj. M. Stenbäckille asianmukaisesti näytetyn kivulloisuuden vuoksi virkavapautta ensi heinäkuun 1 päivään, oli tehnyt esityksen määrärahan osottamisesta tohtori Stenbäckin viransijaisen palkkaamiseksi, on Rkamari puoltanut esitystä sekä ehdottanut, että Kvsto käyttövaroistaan osoittaisi tarkoitukseen kaiken kaikkiaan 1,200 markkaa.

V. V.:

Puolletaan.

Kvsto:

Hyväksyttiin.

N:o 33.

Työmies Johan Kallisen anomus ylimääräisen vuosiapurahan saamisesta.

Sittenkun työmies Kallinen, ilmoittaen ettei hän, jolle 29/11 1906 oli myönnetty 432 mk:n elinkautisapuraha, nykyoloissa voinut tulla mainitulla avustuksella toimeen, oli anonut itselleen ja vaimolleen vuotuista ylimääräistä elatusapua, on Rkamari huomauttanut, että hakija saa apurahansa joulukuun 5 päivänä 1895 annetun työväen tapaturmavakuutuslain nojalla sekä että Rkamari, siihen nähden että tuollaiset avustusmäärät ovat laissa vahvistettuja, on tähän asti periaatteellisesti vastustanut korvauksensaajain varsin usein tekemiä anomuksia ylimääräisen avustuksen myöntämisestä nykyisen kalliin ajan johdosta. Krin mielestä on kuitenkin kieltämätöntä, että kaupungin olisi oikeuden mukaisesti koetettava avustaa semmoisten henkilöiden toimeentuloa, joiden työkyky on työssä kohdanneen tapaturman johdosta vähentynyt, varsinkin jos työkyvyttömyys on täydellinen ja heidän sentähden täytyy tulla toimeen yksinomaan sillä aivan riittämättömällä apurahalla, minkä laki heille suo.

Siihen nähden että kaupunki hiljattain on myöntänyt kalliinajanlisäyksiä eläkkeen- ja apurahansaajille, on Krilla mielestään ollut syytä edellämainittujen seikkain johdosta ehdottaa, että myöskin tapaturmankorvausta nauttiville henkilöille nykyisenä kalliina aikana annettaisiin lisää elatusapua, eikä tähän Krin mielestä tarvittaisi sanottavan suuria rahamääriä, jos lisääpuraha luettaisiin joksikin prosentiksi korvausmäärästä, sillä nämä korvausmäärät ovat ylipäättään verraten pieniä.

Rkamari ei ole tahtonut tehdä myönteiseen suuntaan käyvää ehdotusta esillä olevan anomuksen johdosta, koska Krista on näyttänyt suotavalta, että Kvsto tekisi yleisen päätöksen kalliinajanlisäysten myöntämisestä vahingonkorvauksen saajille, minkätähden Kr! esittää, että Kvsto antaisi asettamansa kalliinajanlisäysvaliokunnan toimeksi tehdä ehdotuksen kalliinajanlisäyksen myöntämisestä niillekin, jotka kaupungin työssä saamansa ruumiinvamman johdosta saavat kaupungilta vahingonkorvausta.

V. V.:

Puolletaan.

Kvsto:

Hyväksyttiin.

N:o 34.

Maist:n esitys määrärahan osottamisesta Maist:n nuoremman kunnallisaatimiehenviran viransijaisen palkkaukseen.

Maist. esittää, että Kvsto edellä mainittuun tarkoitukseen myöntäisi Smarkan 333:33 kuukausimäärärahan, kunnes virka on jälleen täytetty, sekä ehdottaa, että viransijainen saisi kaupungin budjetissa rakennuskatselmuksiin osaa ottaville raatimiehille vakuutetun korvauksen, joka niinkään on Smk 333:33 kuukaudessa.

Asiasta antamassaan lausunnossa Rkmri mainitsee saaneensa tietää, että toista Maist:n kunnallisaatimiehenvirkaa on, siitä lähtien kun pormestari von Haartman vapaaherra Wreden syyskuussa 1917 erottua ryhtyi hoitamaan pormestarinvirkaa, hoitanut aktuaari

Arthur Kyrklund, joka on saanut virkaan liittyvät palkkaedut, toisin sanoen palkkaa 4,000 markkaa, palkkiota 2,000 markkaa ynnä ikäkorotusta 500 markkaa eli, senttonaali-maksu poisluettuna, Smk 531: 65 kuukaudessa.

Pormestari von Haartman oli viime tammikuussa nimitetty vakinaiseksi pormestarin-virkaan, minkä johdosta kunnallisraatimiehenvirkaan liittyvä 4,000 markan palkka on seuraavan helmikuun 1 päivästä lähtien mennyt vakanssisäästönä sivilivirkakunnan leski- ja orpokassaan. Kun tieto nimityksestä kapinan johdosta oli saapunut vasta huhtikuussa, oli herra Kyrklund kuitenkin kantanut edellä mainitut palkkaedut huhtikuun loppuun, mutta Rkmri samoin kuin Maistraattikin on sitä mieltä, että viransijaisen palkkaedut olisi helmikuun 1 päivästä lähtien luettava siten, että hän saisi sekä virkaan liittyvän palkan ja palkkion että korvauksen katselmustoimituksista (tili 3 P. L. VII. 1), jossa tapauksessa kuitenkin olisi luettava pois hänen huhtikuun loppuun asti nauttimansa palkkaedut. Kun palkkamäärärahaa 4,000 markkaa ei enää ole käytettävänä, tarvittaisiin tähän eri määräraha.

Rkmri esittää, että Kvsto päättäisi taata Maistraatin nuoremman kunnallisraatimiehen viransijaiselle, aktuaari Arthur Kyrklundille, viime helmikuun 1 päivästä lähtien, kunnes virka on vakinaisesti täytetty, mainittuun virkaan liittyvän palkan Smk 333: 33 kuukaudessa ja palkkion Smk 166: 66 kuukaudessa sekä sivusaatatavutuloja katselmustoimituksista Smk 333: 33 kuukaudessa, pois luettua se summa, minkä herra Kyrklund viimeksi mainitusta päivästä lähtien jo on Maistraatin kunnallisraatimiehenä kantanut, sekä käyttövaroistaan osottaa Smk 333: 33 kuukaudessa palkkana maksettavan rahamäärän suoritukseksi.

V. V.:

Puolletaan.

Kvsto:

Hyväksyttiin.

N:o 35.

Rkmrin esitys kunnan viranpitäjän kesälomaa koskevasta asiasta.

Rkmrissa on otettu käsiteltäväksi kysymys, onko ja millä ehdoilla kaupungin virka- ja palvelusmiehille ensi kesänä suotava kesälomaa. Kriin mielestä vaikuttaa tähän asiaan kaksi seikkaa, nimittäin toiselta puolen vallankumouksen aiheuttama toiminnan keskeytys sekä toiselta puolen sotatilan lakkaaminen, mikä tila viime kesinä aiheutti erinäisiä toimenpiteitä Kvston puolelta. Rkmrin mielestä ei vallankumouksen aikaista pakollista toimettomuutta voi katsoa kesäloman korvaukseksi, koska tuo levoton aika pikemmin vaikutti työkykyyn vahingollisemmin kuin säännöllinen työaika, johon käsitykseen myös ovat yhtyneet ne virastopäälliköt ja lautakunnat, joiden kanssa Kri on asiasta neuvotellut. Samalla kun Kri sentähden esittää kesälomaa myönnettäväksi sikäli kuin kaupungin laitosten toiminta sallii, on Kri, siihen nähden että useiden kaupungin virastojen ja laitosten henkilökunta on tuntuvasti vähälukuisempi tavallista, ollut sitä mieltä, että olisi samoin kuin viime vuonnakin jätettävä lopullinen ratkaisu kaupungin laitosten ja viranomaisen asiaksi, erittäinkin terveydenhoidon ja kaupungin yleisten töiden alalla, jota vastoin muut aikaisemmat rajoitukset sopisi poistaa. Rkmri sentähden ehdottaa, että Kvsto päättäisi

ehdottaa asianomaista laitoksia ja viranomaisia ensi kesäksi järjestäessään kesälomaa alaisilleen virka- ja palvelusmiehille tarkoin harkitsemaan, voidaanko tuollaista lomaa myöntää ja millä ehdoilla.

V. V.:

Lähinnä edellisinä vuosina oli Kvsto. sotatilaan ja siitä johtuneihin oloihin katsoen Rkmrin nyt ehdottaman rajoituksen lisäksi päättänyt: että, jos kesälomaa myönnettiin, oli sen ehdoksi pantava m. m., että kesälomalla oleva virkamies järjesti oleskelunsa kaupungin ulkopuolella niin, että hän jonkin lyhyen ajan kuluessa voi saapua viranotoimitukseen, sekä että, ellei virka- tai palvelusmiehelle ollut kesälomaa myönnetty, mutta hän oli muusta syystä saanut virkavapautta, ei rahassäännössä kesälomaa varten olevaa palkkiota saanut viransijaiselle maksaa. Tässä yhteydessä lausui Kvsto toivottavaksi, että johto- ja lautakuntain valitut jäsenet järjestäisivät kesälomansa niin, että päätösvaltainen jäsenluku voitiin viivyttelemättä kutsua koolle.

V. V. on tässä asiassa asettunut samalle kannalle kuin Rkmri ja esittää sentähden, että Kvsto hyväksyisi Rkmrin ehdotuksen.

Kvsto:

V. V:n ehdotus hyväksyttiin.

N:o 36.

Johtaja Artur Grönbergin lahjoitus kaatuneiden suomalaisien soturin muistoksi.

Kvstolle annotussa, 14/5 1918: päivätyssä kirjoituksessa herra Grönberg ehdottaa, että Kvsto tekisi aloitteen muistopatsaan pystyttämiseksi pääkaupunkiin maansa puolesta kaatuneiden sankarien muistoksi ja nykyisen sukupolven kiitollisuuden osottamiseksi sekä kehoitukseksi vastaisille sukupolville esi-isänsä tavoin täyttämään miehuusvelvollisuutensa. Tämän ajatuksen toteuttamiseksi lahjoittaa herra Grönberg pohjarahastoksi 10,000 markkaa ja lausuu toivomuksen, että Kvsto tekisi aloitteen varain keräämiseksi puheena olevaan tarkoitukseen.

V. V.:

V. V. esittää, että Kvsto kiitollisuudella vastaanottaisi lahjan sekä antaisi valiokunnan toimeksi ryhtyä asiassa tarpeellisiin toimenpiteisiin.

Kvsto:

V. V:n ehdotus hyväksyttiin.

N:o 37.

Lakitieteentohtori Herman Friedmannin anomus päästä Suomen kansalaiseksi.

Hakija, joka on syntynyt 11/4 1873 ja oleskellut Helsingissä vuosina 1908—1918, panee hakemuksensa ohon tšekiläisen saksalaisen seurakunnan antaman papinkirjan,

josta näkyy, että hakija on hyvämaineinen, sekä Tukholmassa olevan Suomen lähetystön antaman passin, todistuksen suoritetuista kruunun- ja kunnallisveroista ynnä poliisin antaman todistuksen, että hakijan toimeentulo on turvattu ja että hänen käytöksensä on ollut moitteeton. Kvston kansliassa on hakija ilmoittanut, että Riian poliisiviranomaisten hänelle antama alkuperäinen passi, josta näkyy, että hän on Venäjän (Liivinmaan) kansalainen, on hukkunut, mutta käy eräästä tšekäläisen Raastuvanoikeuden antamasta todistuksesta selville, että hakija on kotoisin Riian kaupungista.

Asiakirjat ovat Kvston kansliaan saapuneet suoraan Senaatista, ja on Oikeustoimistukunnan esittelijä ilmoittanut asian olevan kiireellistä laatua, koska hakija on Senaatilta saanut toimeksi avustaa Saksan ja Suomen välisten kauppasuhteiden järjestämistä, minkä johdosta hänen oli hetimiten matkustettava Saksaan.

V. V.:

Kvsto ilmoittanee Senaattiin annettavassa lausunnossa, ettei myöntyminen esillä olevaan hakemukseen kohtaa estettä Kvston puolelta. Samalla julistettaneen päätös heti tarkistetuksi.

Kvsto:

V. V:n ehdotus hyväksyttiin.

N:o 38.

Kaupungin terveystoimiston lääkärin, tri Wilh. Stockmannin erohakemus.

Tri Stockmann anoo eroa 1/7:stä 1918 lukien. Terveystoimistolautakunta puoltaa myöntymistä hakemukseen.

V. V.:

Puolletaan.

Kvsto:

Myönnyttiin.